

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 17.439 van 21 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig van Auchi (Edo-state) Uw vader was lid van de partij Action Congress (AC). Op 14 april 2007 vonden er in Edo-state gouverneursverkiezingen plaats die gewonnen werden door de kandidaat van AC. Dezelfde avond rond middernacht, toen de resultaten reeds bekend waren, werd er in jullie dorp geschoten. Er kwam een man aan de deur kloppen die helemaal bebloed was. U weet niet wie hij was. Hij zei jullie weg te lopen. U ging daarop naar de achterdeur en zag heel wat mensen in het woud vluchten. U liep ook weg in het woud. U weet niet wat uw ouders op dat moment deden. Na een half uur lopen werd u moe en besloot u wat te rusten onder een boom. Toen het licht werd zette u uw tocht verder en kwam u aan in een klein stadje, waar u de naam niet van kent. U ontmoette er een priester. De priester beloofde u te helpen uw ouders te vinden. U verbleef bij de priester in de kerk. Enkele dagen later zei de priester u dat hij de namen van uw ouders had gezien op een lijst van overledenen in de krant. De schutters in uw dorp zouden leden

geweest zijn van de PDP (People's Democratic Party). Na enkele maanden bij de priester verbleven te hebben meldde u hem dat u in de kerk last had van nachtmerries. Daarom bracht de priester u naar een vriend van hem in Lagos. Die vriend hielp u op een schip dat u naar België bracht. U vroeg op 6 augustus 2007 asiel aan."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) Vooreerst legt u uiterst merkwaardige verklaringen af in verband met uw omgeving en leefwereld in Nigeria. Zo blijkt u geen enkele persoon te kennen in Nigeria. U verklaarde totaal geen familieleden te hebben in Nigeria (zie gehoor CGVS, p.2), wat in de Afrikaanse context toch al bizar is. Bovendien verklaarde u geen vrienden gehad te hebben in Nigeria omdat u niks deed en steeds bij uw moeder bleef (zie gehoor CGVS, p.3), wat toch niet aannemelijk is voor een jongeman van 18 jaar. U verklaarde trouwens evenmin contacten gehad te hebben met uw burens (zie gehoor CGVS, p.3).

*Ook personen die een essentiële rol spelen in uw vluchtrelaas kon u merkwaardig genoeg niet benoemen. Zo kende u niet de persoon die aan jullie deur kwam kloppen om te zeggen dat jullie moesten gaan lopen (zie gehoor CGVS, p.7). Bovendien is het uiterst merkwaardig dat u verklaarde niet gevraagd te hebben aan uw vader wie deze man, die bebloed uw huis binnenviel, was, hoewel uw vader hem wel bleek te kennen (zie gehoor CGVS, p.7). Verder kent u niet de naam van de priester die u opving (zie gehoor CGVS, p.8), hoewel u toch meerdere maanden bij hem verbleef. Ook de vriend van de priester, die u begeleidde tijdens uw reis naar België, kent u niet bij naam (zie gehoor CGVS, p.10). **Al deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.***

Bovendien legt u onaannemelijke verklaringen af over uw vlucht zelf. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, meteen nadat de bebloede man binnenviel, ging lopen zonder overleg met uw ouders of zonder te weten wat zij zouden doen, hoewel ze op dat moment ook in het huis aanwezig waren (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaarde bovendien niet te weten waarom de man zei dat u moest vluchten (zie gehoor CGVS, p.7) wat uw beslissing snel alleen te vluchten des te merkwaardiger maakt. U verklaarde verder gevlucht te zijn naar een kleine stad, maar u kent niet de naam van deze stad, hoewel u er verschillende maanden verbleef (zie gehoor CGVS, p.8-9).

Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u Nigeria inderdaad diende te ontvluchten omdat u vervolgd werd. Zo verklaarde u dat de priester u zei dat het overlijden van uw ouders vermeld stond in een krant, maar u verklaarde deze krant zelf nooit gezien te hebben. U verklaarde zelfs dit niet gevraagd te hebben, noch gevraagd te hebben naar de oorzaak van hun overlijden (zie gehoor CGVS, p.9) wat merkwaardig is gezien u toch nog enkele maanden bij de priester verbleef (zie gehoor CGVS, p.9). U liet ook na te verifiëren of uw ouders inderdaad omgebracht werden en te weten te komen in welke omstandigheden dit gebeurde (zie gehoor CGVS, p.11-12). U haalt nergens concrete elementen aan waaruit blijkt dat u actueel gezocht of vervolgd zou worden in Nigeria. U weet immers niet waarom uw ouders vermoord zouden zijn (zie gehoor CGVS, p.11) en

u hebt er ook geen idee van wat er met u zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Nigeria (zie gehoor CGVS, p.13). Ook de rechtstreekse aanleiding voor uw vlucht uit Nigeria die u aanhaalde, namelijk het feit dat u nachtmerries had in de kerk waar u verbleef en de daarop volgende beslissing van de priester om u naar Lagos te brengen voor een vertrek met het schip (zie gehoor CGVS, p.9), tonen allerminst aan dat u vervolgd werd in Nigeria.

Tenslotte zocht u, volgens uw verklaringen, geen bescherming bij de Nigeriaanse autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.11). U hebt hiervoor bovendien geen aannemelijke verklaring. U zegt enkel dat u er niet aan gedacht hebt. Bijgevolg kan worden vastgesteld dat, als uw verklaringen met betrekking tot uw problemen al geloofwaardig zouden zijn, quod non, u niet de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst hebt uitgeput, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde bovendien geen enkel document voor dat uw verklaringen, identiteit of reisweg zou kunnen staven.”

3.2. Verzoeker betoogt dat hij door zijn ouders steeds geïsoleerd werd gehouden van de buitenwereld, dat hij les kreeg van een privé-leraar en dat hij enkel contact had met andere dorpsbewoners wanneer hij met zijn moeder naar de markt ging. Daarbuiten zou hij geen burens ontmoet hebben en had hij geen andere familieleden in Nigeria.

Wat betreft de naam van de priester die hem opving, voert hij aan dat deze hem in het begin wel degelijk zijn naam heeft gezegd, maar door de nervositeit vergat verzoeker de naam en sprak hij hem nadien steeds met “Sir” aan.

Aangaande zijn vlucht, stelt verzoeker dat hij in paniek was toen de bebloede man binnen viel, zodat hij in een paniecreactie op de loop is gegaan. Hij verklaart dat hij ondergedoken leefde in een kleine stad, waar hij enkel contact had met de priester, waardoor hij de naam van deze stad niet vernomen heeft.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk door de priester geïnformeerd werd over de redenen waarom zijn ouders gedood zijn, met name omdat zijn vader als lid van de Action Congress partij gezocht werd door tegenstanders van de People’s Democratic Partij en dat de verhoudingen tussen partijen en clans in Nigeria van die aard zijn dat ook de familieleden van de politieke tegenstanders geïsoleerd worden.

Verzoeker stelt verder dat de Nigeriaanse politie machteloos staat tegenover geweld in het kader van politieke of clan-rivaliteiten en niet kan of wil optreden bij klachten, waardoor het geen zin had om de bescherming van de politie te vragen.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn identiteit, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Dat verzoeker geïsoleerd zou geleefd hebben vormt geen afdoende verklaring voor het feit dat hij niet in staat is de namen te noemen van (i) de persoon die bebloede het huis van zijn ouders binnenviel en hen aanspoorde te vluchten (ii) de priester die hem gedurende meerdere maanden opving (iii) de vriend van deze priester, welke hem hielp het land te verlaten, in acht genomen dat deze personen een essentiële rol spelen binnen verzoekers vluchtrelaas. De bestreden beslissing acht het terecht weinig aannemelijk dat verzoeker geen familieleden of vrienden zou hebben en evenmin contact zou hebben gehad met zijn burens. Van verzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij duidelijke, coherente en plausibele verklaringen aflegt omtrent zijn dagelijkse leefwereld en omgeving. De bestreden motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, blijft onverminderd overeind.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door zijn verklaringen aangaande de omstandigheden van zijn vlucht, aangezien hij verklaarde dat er in zijn dorp geschoten werd toen een voor hem onbekende man het huis binnenviel en hem aanspoorde te vluchten. Hierbij wordt door de bestreden beslissing terecht de bedenking gemaakt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet het minste overleg pleegde met zijn ouders alvorens te

vluchten, aangezien zij volgens zijn verklaringen ook in het huis aanwezig waren op dat ogenblik en hij volgens zijn beweringen opgroeide binnen een geïsoleerde familieomgeving. Dit klemt des te meer daar hij aangaf niet te weten waarom de man hem zei te vluchten, waardoor toch redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich eerst tot zijn ouders zou wenden aangezien zij wel wisten wie deze persoon was (administratief dossier, stuk 3, p. 7). Dat het een paniecreactie zou betreffen volstaat geenszins ter weerlegging van de bestreden motivering, te meer daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ook na het incident geen ernstige pogingen heeft ondernomen ten einde zich te informeren over de concrete redenen van het geweld en de dood van zijn ouders. Zijn verklaringen aangaande het overlijden van zijn ouders zijn louter gebaseerd op verklaringen van een derde, met name de priester die hem opving en die deze informatie in de krant zou hebben gelezen. Ook hier ontbreekt elk begin van bewijs.

Dat verzoeker enkel contact had met de priester vormt geenszins een afdoende verklaring voor het feit dat hij niet in staat is de naam te noemen van de stad waar hij verschillende maanden verbleef, zelfs al zou hij daar ondergedoken geleefd hebben.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wel degelijk door de priester werd geïnformeerd omtrent de redenen van de dood van zijn ouders, dient te worden opgemerkt dat deze bewering geen steun vindt in het administratief dossier gezien hem tijdens het gehoor expliciet gevraagd werd of de priester wist hoe ze gestorven waren, waarop verzoeker antwoordde: *“Nee, ik heb het hem niet gevraagd.”* (administratief dossier, stuk 3, p. 9) Dat zijn vader als lid van de ‘Action Congress Party’ zou gezocht worden door tegenstanders van de ‘People’s Democratic Party’ blijft derhalve een louter vermoeden en wordt door de Raad niet aannemelijk geacht aangezien zijn vader enkel lid was en geen functie had binnen de partij (*Ibid.*, p. 11) en verzoeker verklaarde geen problemen te hebben gekend in Nigeria vóór 14 april 2007, de dag van de gouverneursverkiezingen (*Ibid.*, p. 5). Hij brengt bovendien geen begin van bewijs bij aangaande het vermeende verkiezingsgeweld in zijn dorp.

Met betrekking tot zijn rechtstreekse vluchtaanleiding dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij besloot de kerk waar hij verbleef te verlaten omdat hij nachtmerries had, hetgeen uiteraard evenmin volstaat om een gegronde vrees aan te tonen.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat verzoeker nergens concrete elementen aanhaalt die erop kunnen wijzen dat hij actueel gezocht zou worden in Nigeria.

Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoeker - indien zijn relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non* - geen bescherming zocht bij de Nigeriaanse autoriteiten alvorens het land te verlaten. Dat de Nigeriaanse politie niet kan of wil optreden ten aanzien van politieke rivaliteiten betreft een loutere bewering die door verzoeker niet onderbouwd wordt en geenszins volstaat ter verklaring van het feit dat hij zelfs geen poging ondernam om de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten. Ook op dit punt blijft de bestreden motivering derhalve onverminderd staande.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en betoogt dat hij effectief gevaar loopt voor zijn leven en zijn fysieke integriteit in Nigeria omwille van de algemene situatie van sektarisch geweld tussen etnische en politieke groeperingen, waartegen de autoriteiten niet bij machte zijn iets te ondernemen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot enkele niet gestaafde beweringen omtrent de algemene situatie in zijn land van herkomst en het gebrek aan beschermingsmogelijkheden, hetgeen geenszins volstaat om het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 bij terugkeer naar Nigeria aannemelijk te maken. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.